
La Violetta

Αγνώστου συνθέτη (16ος αιώνας)

Επίπεδο Δυσκολίας 3

Κλασικό

Ο στίχος (μετάφραση Μιχάλης Καρυοφυλλίδης)

*La violetta che in su l'erbeta
S'apre'al mattin novella.
Di' non e cosa tutta odorosa
tutta leggiadra e bella.*

*Si, certamente che dolcemente
Ella ne spira odori.
E n'empie il petto di bel diletto
Col bel de' suoi colori.*

*Vaga rosseggia, vaga biancheggia
Tra l' aure mattutine.
Pregio d' aprile, vie piu gentile
Ma che diviene alfine?*

*Ahi, che in brev'ora
Come l' Au-rora, lunge da noi sen vola:
Ecco languire, ecco perire
La misera viola*

*Η νεαρή Βιολέτα
Φυτρώνει στη χλόη
ανοίγει το πρωι τα πεταλά της
Δεν είναι μωσχουριστό και όμορφο!*

*Ναι, φυσικά. Αυτή στέλνει γλυκό
Άρωμα και γεμίζει την ψυχή μας
με ευχαρίστηση
Που μας δίνουν τα χρώματά της*

*Περιπλανήσου κόκκινη, άσπρη
Στην πρωινή αυγούλα.
Δώρο του Απριλή, γίνε πιο ευγενική
Αλλά, τι γίνεται στο τέλος;*

*Μέσα σε λίγη ώρα
σαν την αυγούλα που πετά μακριά
μαραίνεται, καταστρέφεται
η καμμένη η βιολέτα.*

Πρόκειται για ιταλικό αναγεννησιακό χορό του 16ου αιώνα που ονομάζεται vilanella, σε γρήγορο tempo και έντονο ρυθμό. Οι στίχοι είναι του Gabriello Chiabrena (1552 – 1637), ενώ το όνομα του συνθέτη παραμένει άγνωστο. Η μελωδία υπάρχει σε διάφορες εκδοχές ποίησης. Η αυθεντική γλώσσα είναι Ιταλική.

Η διδασκαλία

Τρίφωνο μοτέτο *a cappella* για όμοιες φωνές (SSA), προϋποθέτει χορωδία με σχετική εμπειρία, που να έχει τραγουδήσει και άλλα έργα *a cappella* προηγουμένως. Οι φωνές της σοπράνο και της μέτζο σοπράνο κινούνται στη μεσαία περιοχή, ενώ η άλτο έχει μελωδικές γραμμές στη χαμηλή της περιοχή σε αρκετά σημεία του έργου, στοιχείο που προϋποθέτει η χορωδία να έχει στην άλτο φωνή παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας (12+) που να μπορούν να αποδώσουν σε αυτή την περιοχή της φωνής.

Προσοχή χρειάζεται στα σημεία των καταλήξεων των φράσεων (μέτρα 7 - 8, και 15 - 16), όπου δημιουργούνται πτώσεις με διαφωνίες και ακολουθεί η λύση τους. Στα σημεία που οδηγούν στη διαφωνία η χορωδία θα κάνει *cresc* το οποίο θα κορυφωθεί στο σημείο της διαφωνίας και θα ακολουθήσει *dim* στη λύση της.

Το ύφος του έργου είναι *marcato leggero* (ελαφρύ *marcato*), διότι έχει έντονη συλλαβική και ομοφωνική δομή και έτσι ερμηνεύεται η αναγεννησιακή μουσική αυτού του είδους. Το έργο είναι γρήγορο και μολονότι σε $\frac{3}{4}$ διευθύνεται σε μία κίνηση (*in uno*). Υποδιαίρεση μπορεί να γίνει στο μέτρο 15 που οδηγεί στην τελική πτώση του έργου και ο μαέστρος θα κάνει ένα συγκρατημένο *ritenuto*.